

Uppboðssølu- studningur

Bláðið fær av og á fyrispurningar frá fólki, sum undrast á, at stuðulin til fiskiskaveiðuna so leingi hevur verið óbroyttur, hóast óvanliga høgu landingarprísirnar í seinastuni. Svar okkara hevur verið upplagt — at politisk semja er um stigvísar lækkingar av hesum studningi og ikki treytaða av, hvussu góðir landingarprísirnar annars kunnu gerast.

Vit skulu vera teir seinastu at harmast um góðu úrtøkuna hjá summum manningum seinastu tíðina, men mugu geva teimum rætt, sum hava hildið, at hesin »yvirprísur kanska«, samsvaraði illa við ta lønarhækkkan, virkini søgdu seg kunna lata fiskafólki á landi.

Partar av flotanum hava havt trongastu kor. Í so máta er hækkandi prísurin bæði til trongdur og neyðugur, hóast ávisan studning, og ongantíð betur um avlop var til ábøtur á teimum skipum, sum eftir skulu vera. Men fyrr ella seinni mugu hækkandi prísirnar eisini koma flakafólkinum til góða.

Kanska ikki í fyrstu syftu, við so nógv fleiri krónum og oyrum fyri hvønn tíman, men við fleiri tímum, tryggari arbeiði, meiri virking av hsum nú so dýra fiski.

Fyri at røkka hesum hava vit áður víst á, at tað kanska var skilabetri at leggja betra partin av studninginum í framleiðsluliðið, sum so kundi góðið skipunum hareftir.

Hvussu verður ella ikki, má og skal studningstørvurin minkast, og broytingar rætta vegin eru nú fráboðaðar. Men annað rættuliga áhugavert uppskot, sum frammi var í útvarpssending í vár um bert at lata studning til fisk, seldan yvir uppboðssøluna halda vit eisini vera vert bestu viðgerð.

Sama heldur fyrrverandi fiskimálaráðharri okkara Jógvan I. Olsen, sum í seinasta FF-blaðnum hugleiðir um góðu árinu av slíkari skipan, og kunnu vit stórt sætt bert vera samdir við honum í, at kappingin millum virkini um fiskin vildi verið javnari enn nú, har tey virki, sum ikki hava egnan stóran flota, gjalda væl meira fyri fiskin. Somuleiðis við manningarpørtunum, sum samanumtikið

høvdu verið nakað betri og javnari. Værlíkna meðalfiskifarið hevði avgjørt klárað seg betur og týðningarmest av øllum — fiskimenn høvdu tá í størri mun enn nú átt veiðuamboðini.

Onkrar rembingar høvdu ivaleyst verið at byrja við hjá teimum virkjum, sum í dag hava hópin av egnum skipum, men sum fráleið mátti tað verið stórus lættri hjá hesum virkjum at sloppið undan at nýtt meginpartin av orku teirra til at reka ein flota, sum mong teirra ikki siga ber seg og í javnari kapping við onnur virki veruliga iagt alla orku teirra í tað, virkini vóru ætlað til, at virka fiskin sum mest og best — og kanska í minni mun enn higartil, framleitt í so nógv av blokki, tá nøgdin vóru ov stórar. Rætt og slætt keypt fisk til mest lønandi og spesiseriseraðu framleiðslurnar, heldur enn í mongum førum »bert« at arbeiðt nøgdin undan.

Hóast vinnuliga sortan, sum valdað hevur í rúma tíð, so eiga vit avgjørt at seta bestu kónir til teir glottar, sum nú koma fyri dagin av longu nú nógv broytta fiskivinnupoli-

tikki okkara. At bíðað varð alt ov leingi við »umleggjini« eru øll nú samd um, kanska eisini, at tað eins nógv hendi av teirri neyð vit vóru komin í, sum av berum skili. Men samanumtikið kunnu vit bert fegnast um, at ta framvirk meira og meira skal bera til at meta um virðini av øllum liðunum innan fiskivinnuna hvørt fyri seg, og um, at tað fólk, sum starvast í hesi okkara altyðandi vinnu, soleiðis fær betri móguleikar til — ístaðin fyri sum higartil, verið ósjónligar finnur í tí talvi, sum bert snúði seg um at fáa studningin og inntøkurnar av meira og minni hópflutningi at víga upp ímóti útreiðslunum øllum.

Enn er langt á mál, men víst er, at uppskotið um at leggja tann avreiðingarstudning, sum semja fæst um, framvegis skal vera, til uppboðssøluna burturav, bert kann skunda undir rætta vegin.

Meiri staðbundnu útróðrarførunum hevði saktans borið til at lívga, so hesi ikki gjørdust taparar í hesi nýggju skipan.

sosigaley

Dimmalætting
14. SEPTEMBER

DAGBLAÐIÐ
14. SEPTEMBER

14. SEPTEMBER

FRIÐ FÖROYAR

NORÐURSTØ

Landsstýrismaður er lógbrótari

FF-blaðið vil vera við, at landsstýrismaðurin John Petersen er lógbrótari. Bláðið skrivur millum annað:

I Útvarpinum 16. juni varð John Petersen, landsstýrismaður, spurdur av útvarpsmanninum:

— Tá ið tú sigur hetta, so hugsar tú kanska um tað, at landsstýrið móguliga tapir tað rættarmál, sum Fiskimannafelagið hevur lagt fram?

Landsstýrismaðurin svarar m.a.:

— Nei, tað roknir eg

ikkí við — alto so tað, sum man hevur fingið — í øllum førum tað, sum man hevur fingið at vita frá lógfrøðingum er, at landsstýrið kemur ikki til at tapa tað rættarmálið, men tað er ein sak, sum koyrir, so tað kundi verið »interessant« at bíðað, inntil tað var yvirstaðið, so bleiv tað sligið fast av rættinum, hvør var lógbrótari ella ikki. Men tað er so »bestemt« ikki áttan í hja landsstýrinum at vera lógbrótari.

Okkara viðmerkingar til hesi úttalisi eru hesar:

I Fiskivinnu Starvsnevndini er John Petersen biðin um at framleg-

gja tað skriftligt, sum hann hevur fingið at vita frá lógfrøðinginum um hetta mál. Hesum hevur hann noktað fyri. Orsøkin er einfalt hon, at einki slækt tilfar finst.

Tað er nevniliga ein veruleiki, at eingin lógfrøðingur higartil hevur viljað lagt navn til støðuna hjá landsstýrinum í hesum máli.

Bert Henrik

FF-blaðið finst at undirtøkuni, sum uppskotið vm legudagar fekk í Fiskivinnunevndini:

Uppskot landsstýrisins um reglugerð fyri legudagar, sum lands-

stýrið víðgjörði á fundi 8. mai og sendi fiskivinnunevndini til viðgerðar. 13. mai fekk lítla og onga undirtøku í nevndini.

Sagt hevur verið, at málið er útsett, aðrir siga, at málið fall við einum braki, tí tað ið tað kom til atkvøðugreiðslu, atkvøddi bert formáðurin, Henrik Old, fyri uppskotinum.

Sambært uppskoti landsstýrisins skuldi kunngerðin um legudagar koma í gildi longu 1. juli soleiðis, at skipanin við legudagunum kom at virka longu í summar.

Føroyar fingið nýtt met:

FF-blaðið heldur seg hava funnið eitt nýtt føroyskt met. Heimsmeistarinn í frekileika, og hesin er, sambært blað verka- og veiðumannna, eingin annar enn landsstýrismaðurin Svend Aage Ellefsen. Hetta sigur blaðið í samband við eina grein sum landsstýrismaðurin skrivaði herfyri um fritíðarpeningin, sum fakfeløgini umsita.

FF-blaðið ivast annars í, hvussu landsstýrismaðurin sjálvur er forir fyri at umsita nakað sum helst, og vísir á, at tað vóru júst fakfeløgini,

sum hava verið noydd at taka um endan, tá Sv. Aage Ellefsen ikki sjálvur var førur fyri at røkja sínar skyldur mótevnis fiskimannum.

Og blaðið leggur aftrat, at tað er í hvussu er ikki hesum landsstýrismanninum at takka, at fleiri hundrad fiskimenn ikki eru deyðir í hungri, tá ið teir áttu milliónir til góðar í hýru.

I innstilling síni til heimsmetið í frekileika sigur FF-blaðið, at Svend Aage Ellefsen lat Trygdargrunnin fyri lønir og avreiðingar gjalda fyri sítt seinasta afturval.

